

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

FINANSDEPARTEMENTET

0 4. OKT. 2004

Saksnr. 04, 1847-255
Arkivnr.

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
04/1847 SL ld/rla

Vår ref.
2004/07869 U-A BUL/ero

Dato
30.09.2004

Høring - Skatteoppkreverutvalgets utredning - NOU 2004: 12 Bedre skatteoppkreving

Justisdepartementet viser til Finansdepartementets brev av 18. juni 2004.

Vi har følgende merknader:

Til utredningen punkt 8.2 Forslag til ikke-organisatoriske forbedringstiltak:

Vi støtter forslaget om å se nærmere på muligheten for hyppigere rapportering og betaling av arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk. Dersom dette medfører at betalingsproblemer hos arbeidsgiveren avdekkes på et tidligere stadium, vil det være positivt. Samtidig må det tas hensyn til at ordningen ikke må medføre for mye merarbeid for arbeidsgiverne.

Vi er skeptiske til forslaget om å innføre gebyr ved betalingsmislighold av skattekrav. Det er riktig at det har blitt alminnelig med gebyr ved betalingsmislighold på andre områder, men det kan rettes innvendinger mot å innføre slike gebyrer. For det første er det meningen at forsinkelsesrenten skal virke betalingsfremmende, og dessuten dekke kreditorens økonomiske tap som følge av forsinket betaling. For det annet vil manglende betaling ofte skyldes at skyldneren ikke har betalingsevne. Vi viser til utredningen s. 42-43 hvor det fremgår at en hel del av restansene skyldes at kravet ikke lar seg inndrive. I forhold til en skyldner som ikke har betalingsevne, vil ikke et gebyr kunne medføre at kravet blir betalt. Gebyret vil da bare medføre at skyldnerens gjeld øker.

Vi har merket oss utvalgets synspunkter når det gjelder registrering av

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Bård Uleberg
22 24 51 40

utleggsforretninger i Løsøreregisteret. Spørsmålet om utleggsforretninger med resultat "intet til utlegg" avholdt av særnavsmyndighetene skal omfattes av registreringsordningen, vil bli vurdert under vårt videre arbeid med saken.

Forslaget om å opprette en skattekontoordning vil, så vidt vi forstår, innebære en utvidelse av skatte- og avgiftskreditorenes motregningsadgang i forhold til de gjeldende reglene. Vi vil påpeke at dette er uheldig fordi en utvidet motregningsadgang innebærer et dekningsprivilegium i forhold til andre kreditorer.

Vi stiller oss positive til forslaget om tiltak for å forbedre forskuddsutskrivingen. Dette vil kunne bidra til å forhindre at det offentlige kommer i en kreditorposisjon i forhold til skatteyterne, og redusere faren for mislighold av skattekravene.

Til utredningen punkt 9 Organisatoriske modeller:

Når det gjelder de hensyn som skal vektlegges ved valg av organisatorisk løsning, vil vi særlig fremheve viktigheten av at rettssikkerheten blir ivaretatt, og at myndigheten er tilgjengelig for skatteyterne. Rettssikkerhet og tilgjengelighet er særlig viktig i saker som gjelder tvangfullbyrdelse, fordi tvangfullbyrdelse er et inngripende tiltak overfor skyldneren. Særlig for skyldnere som er fysiske personer, er det viktig at det skal være lett å komme i kontakt med innkrevingsmyndigheten.

Vi vil også peke på at lokalkunnskap hos innkrevingsmyndigheten generelt er en fordel i saker om tvangfullbyrdelse. For det første vil kjennskap til lokale forhold kunne føre til at innkrevingsmyndighetene får bedre oversikt over inntekter og eiendeler som skyldneren har, særlig slike som ikke er registrert. For det annet er kjennskap til lokale forhold ofte nødvendig for å kunne fastsette et riktig utleggstrekk i henhold til dekningsloven § 2-7 jf. skattebetalingsloven § 33 nr. 1. Ved vurderingen av hvilke midler som er beslagbare, dvs. hva som overstiger det som med rimelighet trengs til underhold av skyldneren og dennes husstand, må en blant annet vurdere boutgifter, reiseutgifter og utgifter til livsopphold ellers. Nivået på slike utgifter vil variere fra sted til sted. Som utvalget påpeker på s. 62 i utredningen, vil kunnskap om en skyldner også kunne gjøre at en skatteoppkrever unngår å iverksette unødvendige og resultatløse tvangsinnfordringstiltak. Det er derfor etter vårt syn ikke helt treffende med hensyn til tvangfullbyrdelsessakene, når det på s. 84 i utredningen heter at skatteoppkreving ikke kan sies å ha særlig behov for lokal tilpasning eller lokal skjønnsutøvelse.

Generelt:

Det heter på s. 96 i utredningen at det overordnede målet for skatteoppkrevingen er at all utlignet skatt skal betales inn. Vi går ut fra at dette er et utsagn som må forstås med visse modifikasjoner. Vi vil i den sammenheng påpeke at når det gjelder skattekrav der det offentlige kommer i en kreditorposisjon og tvangfullbyrdelse blir aktuelt, må målet på god innfordring være at en så stor del av kravene som mulig blir innfordret innenfor de begrensningene som følger av dekningslovens regler om hva det er adgang til å ta beslag i. I tillegg må det bl.a. være et mål at eventuelle trekk gis riktig prioritet, og at

saksbehandlingsreglene for tvangsfullbyrdelse blir fulgt. Det er selvsagt også viktig at skattekravene ikke blir dekket på bekostning av andre kreditorgrupper ut over det loven åpner for. Å måle vellykketheten av innfordringen bare ut fra hvor stor andel av kravene som blir innfordret, vil derfor bli for snevert.

Forholdet til Svalbard og Jan Mayen:

Justisdepartementet vil for ordens skyld gjøre Finansdepartementet oppmerksom på at lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard med tilhørende forskrifter fastsetter egne regler om skatt til Svalbard av formue og inntekt, herunder ligning, betaling og innkreving av slik skatt, jf. loven § 1-1.

Lov 29. november 1996 nr. 69 om skattlegging av personer på Jan Mayen inneholder bestemmelser om skatteordningen på Jan Mayen.

Finansdepartementet bes derfor også vurdere forholdet til regelverket om skatt m.v. til Svalbard og Jan Mayen i forbindelse med eventuelle oppfølgingstiltak etter NOU 2004: 12 Bedre skatteoppkreving.

I den sammenheng minner vi Finansdepartementet om at eventuelle forslag om nye lover eller forskrifter for Svalbard, Jan Mayen eller de norske biland i Antarktis, eller forslag om å utvide eller endre gjeldende lover og bestemmelser til disse områdene, skal forelegges for Polaravdelingen i Justisdepartementet før de sendes ut til høring, jf. instruks 18. oktober 2002 nr. 1134 for behandling av polarsaker og for Det interdepartementale polarutvalg (polarutvalgsinstruksen) punkt III nr. 4 bokstav a. Polaravdelingen i Justisdepartementet vil vurdere behovet for eventuell foreleggelse for Polarutvalget, jf. polarutvalgsinstruksen punkt III nr. 5. Departementene med underliggende etater skal videre på et så tidlig tidspunkt som mulig i saksbehandlingen orientere Polaravdelingen i Justisdepartementet om alle saker som gjelder polarområdene som ikke er av rent ekspedisjonsmessig og rutinemessig karakter, jf. polarutvalgsinstruksen punkt III nr. 3.

Med hilsen

Harald Aass

fung.avdelingsdirektør

Bård Uleberg
førstekonsulent